

Na morju.

Zadnje dni so posebno presenetile svet vesti, da je Roždestvensky hudo zbolel. Sicer so ruski listi to vest takoj zanikali, vendar angleški listi še vedno to trdijo. Če je vest resnična, nam pač ni potreba omeniti, da ima Ruska v tej vojski res nesrečo. V trenutku, ko bi rabila najboljšega admirala, ji ta zbolí, ko je z velikanskim pogumom pripeljal svoje brodovje tik pred sovražnika.

Iz angleške luke Saigon prihaja poročilo, da so videle ladje rusko brodovje dne 16. t. m. 800 milj južno od formoškega preliva. Torej je med tem gotovo došlo do prvih japonskih otokov, med katerimi so Japonci položili polno podmorskih min, da bi zabranili brodovju najkrajšo pot proti Vladivostoku. Te mine pa so tudi njim samim nevarne, ker se poroča, da sta se jim potopili dve ladji, ki sta zadeli ob nje.

Zadnja na Angleško iz Tokia došla poročila poročajo, da se admiral Togo drži v popolni nedelavnosti ter s svojimi mnogoštevilnimi križarkami opazuje le rusko brodovje. Formoška cesta je zaprta z mnogoštevilnimi torpedovkami, ki naj onemogočijo prodiranje ruskega brodovja. Doslej so bili torpedni napadi na rusko brodovje nemogoči, ker so bile noči jasne in svetle. Ko pa nastopi mlaj, bo začelo japonsko brodovje torpedovk napadati rusko brodovje.

V ruskih lukah v Evropi pa sedaj hitro delajo četrto brodovje, ki ima skoraj oditi iz Kronstata. O sestavi tega brodovja prinašajo listi sledeče podatke: bojna ladja „Slava“, bojna ladja „Imperator Aleksander II.“, oklopni križar „Pamjat Azova“, oklopni križar „Admiral Kornilov“, torpedni križar „Abrek“, 15 brzih novih torpedovk in 12 brezoklopnih oboženih pomožnih križarjev.

Ni pa misliti na to, da bi — tako pravi neki strokovnjak — Roždestvenski hotel in moral čakati na prihod tega brodovja. Če bi pa vendar to brodovje še pravočasno prišlo na bojišče, zadobil bi Roždestvenski po pridruženju „Slave“ na bojni vrednosti velikih novih oklopujač odločno nadmoč nasproti Japoncem. Te nove ladje skupno z bojnimi ladjami stare vrste bi tvorile tako silo, da bi imel admiral Togo jako težko stanje s svojimi 4 bojnimi ladjami, 8 križarji, 20 brzimi torpedovkami in drugimi pomožnimi križarji, katerim ne bodo mogle slediti nobene rezerve iz domovine. Dotični strokovnjak zaključuje: „Vsa Japonska sledi v pričo naraščajoče nevarnosti z vedno večjo napetostjo in nestrpnostjo nedelavnemu vedenju admirala Togo, in veliki del naroda ne more umeti, zakaj da poveljnik še dalje vstraja v nedelavnosti. Ta nevolja si daja duška — kakor poročajo zadnje vesti — v nadlegovanju radbine admirala Togo.“

Londonski listi namreč poročajo iz Tokia, da razni japonski listi hudo napadajo admirala Togo ter ostro obsojajo njegovo vedenje. Očitajo mu, da je neodločen, ker ni mogel preprečiti združenja obeh ruskih brodovij. Listi izražajo bojazen, da bodo vsled napak Togovih lahko uničeni vsi vspehi japonske mandžurske armade. Vsled tega je v prebivalstvu nastalo veliko ogorčenje, ki tako narašča, da je morala vlada odrediti varnostne odredbe za varstvo družine admirala Togo.

Politični ogled.

Državnozborna volitev v mariborskem mestnem okraju namesto dr. Volfharta, ki se je ustrelil, še sicer ni razpisana, a Nemci so si že pošteno v laseh zaradi kandidatov. Dosedaj so volili Nemci vedno lepo mirno in složno kandidate nemške ljudske stranke, sedaj pa so se vzdignili e. kr. uradniki ter rekli, da jim je ta stranka premalo prusaska in oni hočejo imeti kandidata, ki prisega na program prusaske vsenemške stranke. Uradniki so postavili vsled tega za kandidata študenta Vastiana, nemško-narodni volilec pa bodo šli v boj za mariborskega podžupana Pfrimerja. Nam je vseeno, kdo je izvoljen, le to nam je neljubo, da moramo

plačevati in ubogati uradnike, ki so prusaskega duha. Njim je Nemčija čez vse, nam je Avstrija čez vse!

Česko-slovanska kmetjska stranka je imela, kakor smo poročali, dne 16. t. m. svoj občni shod. Bilo je nad tisoč zborovalcev, kmetov in takih, ki pripadajo h kmetjski stranki. Predsednik Ždarsky je povdarjal, kako je iz malega začetka narasla kmetjsko politična struja v veliko stranko. Našla je sicer neprijatelje med Čehi samimi, češ, zakaj se ne imenuje narodna stranka. Tako ime se nam ni zdelo potrebno, kajti v stranki smo sami Čehi, katerim je materin jezik draga in nedotakljiva svetinja. Češki kmetje se ne bodo klanjali pred nemškimi dunajskimi vladnimi krogi! Predsednik kluba kmetjskih česko-slovanskih poslancev Prašek je govoril o organizaciji kmetov, o političnih strujah ter o stališču, katero zavzema českoslovanska stranka k tem vprašanjem. Britko obžaluje, da česko učiteljstvo ni naklonjeno kmetjsko politični struji. Duhovščina ima velike zasluge za kmetjsko gibanje, posebno duhovščina na deželi, in za to obžaluje, da se snujejo kmetjske stranke z drugim programom. Zdravniki na deželi tudi ne najdejo prave poti do naše stranke, čeravno se je kmetjska stranka krepko potegnila za njih razmere. Kapelan Krejhar iz Borovana vzame z veseljem besede Prašekove o zaslugah duhovnikov na znanje in obžaluje, da se duhovniki izogibajo politiki, ko bi vendar morali krepko držati s svojim edinim prijateljem, kmetom. Moravski poslanec Sevečik dokazuje, da so Mladočehi mnogo škodili ljudstvu s svojimi liberalnimi nazori in opozarja česko-slovansko stranko, da na Moravskem deluje v enakem smislu katoliško politična kmetjska stranka. Predsednik Zdarsky se zaključil znameniti shod z upanjem, da se bo prihodnjice še imenitnejše in ugodnejše izvršil.

Dopisi.

Ščavnica pri Sv. Ani v Slovenskih goricah. (Smrt.) Bela žena se je naselila v naši fari, kjer neusmiljeno davi in mori, kar ji pride pod koso, posebno pa otroke, ki umirajo za škrlatico, tako, da imamo včasih po tri pogrebe naenkrat. Posebno hudo se je ta bela žena udomačila pri veleposestniku Antonu Markuš, kjer so imeli v teku treh mesecev tri pogrebe. Meseca svečana mu je umrl edini šestletni sinček. Ni še bila zaceljena rana, ki jo je smrt vsekala s to izgubo, — kajti žalost roditeljev je bila velika, ker so njima že poprej trije fantje umrli, — ko v drugič potrkala bela žena na veliki petek ter pograbi s svojo koščeno roko najmlajšo osemletno hčerko. Na velikonočno nedeljo jo je čez štirideset belo oblečenih deklet in mnogo drugega občinstva spremljalo na pokopališče.

V soboto pa, dne 13. t. m. smo spremljali k zadnjemu počitku staro mater Jero Markuš, ali kakor so jo sploh imenovali Markušovo babico. Dočakala je visoko starost 85 let. Leta 1868. je izgubila svojega moža, ter je sama celih 22 let vzorno gospodarila na svojem velikem posestvu. Da je bila v resnici blaga in pridna gospodinja, kaže dejstvo, da je imela vedno eno družino, to je ene hlapce in dekle, pa tudi ene viničarje. Pa ne samo, da je bila vzorna gospodinja, bila je tudi krščanska mati svoji družini, tako, da je Markuševa hiša ena najuglednejših hiš v naši fari. Ni skoro minil dan, da bi ne bila sama pri sv. maši ali pa koga poslala izmed družine.

Njen pogreb je pričal, kako priljubljena je bila, ker tako obilne udeležbe pri pogrebu že dolgo nismo videli v naši fari. Vi pa, mladi gospodarji in gospodinjice, vzemite si za vzgled Markušovo babico!

Vitanje. (Šulferajna.) Samo pritiznjeni Nemci in blazni nemškutarski zagrizenci praznujejo letos petindvajsetletnico šulferajna ali nebodigatreba. Seveda tudi Vitanjčani morajo junaško stopiti v to veledično vrsto. Da se mladi naraščaj že prav zgodaj vname

za to hujškarsko društvo, hoče skrbeti nemška šola. Nje slavno vodstvo je blagovolilo dne 13. maja oprostiti šolskega pouka mlade nemške viteze, da se hvaležno in navdušeno spominjajo petindvajsetletnice šulferajna. Kaj pomeni to društvo, izmed vitanjskih odličnjakov gotovo ne ve toliko, kolikor je prstov na eni roki. V svarilo Slovencev povemo tole: Povsod brezobzirni Nemci hočejo od Severnega do Jadranskega morja raztegniti svoj dolgi jezik in protestantovsko krivovero. Na potu smo jim katoliški Slovenci. Zato so za naše kraje ustanovili šulferajn ali društvo za ponemčevanje naših krajev. V njem zbira denar, da z njim zidajo in vzdržujejo ponemčevalne šole. Žal, prepogosto se mu posreči kakšnega prestlepljenega slovenskega kalina prekaniti, češ, otrok se mora nemški naučiti, če hoče na svetu kaj veljati in z gospodo govoriti. A otrok naj potem v taki šoli ali pozneje postane narodni izdajalec in celo verski odpadnik.

Ne rekajte: ni tako hudo! Da bi še daleč bil tisti čas, ko bodo takih šol učenci, ki znajo komaj nekaj malega brati in pisati, drugega pa nič, dobili besedo pri občinah. Vsepljuje se jim pozneje v nemških društvih našemu narodu in naši veri nasprotni duh in videli bode, kako bodo z nasprotniki glasovali pri vseh volitvah, v našo neprecenljivo škodo, hodili vselej ob njih strani. Kje se bodo naučili kaj dobrega in blagega, če jih siloma tiščijo v nevednost, če jim vsajajo strast?

Poglejte v Vitanje! Preklicani šulferajn je ustanovil nemško dvorazrednico, kjer je že slovenska trirazrednica. In sedaj pošiljajo nekateri pametnjaki svoje otroke v dvorazrednico, češ, da se bodo več naučili, kakor v trirazrednici. Prebrisanci! Učijo se nemščine, katere ne razumejo. Če bi vi te vrste čitali francoski pisane, ne umeli bi jih. Čitajte večkrat, stokrat, ostanejo vam nerazumljive. In če se otrok z velikim trudom nauči lomiti nekatere tuje besede, in drugega pa nič, kaj mu pomaga? Ali hočete imeti mesto pametnih in izobraženih gospodarjev in gospodinj le nemške hlapce in dekle, da jih bode lahko nemški oštevala gospoda nemška? Kje je glava? Kje pamet? Kaj bodo imeli otroci, posebno še slovenski od tega, da slovesno praznujejo petindvajsetletnico nesrečnega šulferajna? Toda oblastim je to po volji!

V takih nam skrajno sovražnih šolah smejo prosto biti narodno nestrpne veselice. Slovenske prireditve pa domačim učilnicam še blizu ne smejo. V onih šolah so lahko knjižnice, naša društva se ne smejo dotakniti domačih šol. Čudili bi se, če bi našli kaj takšnega na Turškem.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Razno.) 1. Pomlad je pri nas prav lepo sukajo razgrnila, in upati je, da bo marsikaj dobrega padlo iz žepov te suknje. Njive so se nepričakovano lepo razvile. Izginil je strah, ki nas je navdajal jeseni, ko ni hotelo nič vzhajati. — Gorice so dozdale se dobre, grozdja se je obilo nasnovalo. Le da jih je dosti, ki nočejo uvaževati dobrega nasveta „Kmetovalčevega“, naj bi kar najhitreje škropili. Pa rajši nekateri prej vdrugo kopajo. Ko ti je peronospora listje že pojedla, potem — kriziboži! Vobče se opaža velik napredek v novih nasadih, dasi se po starem trsu vsakomur toži. — Sadno drevje je tupatam prav bujno cvelo, zlasti hruške in slive. Mnogo seveda ne smemo zahtevati, ker smo lani dobili v obilici. — Precej je opaziti umne sadjereje. Žal, da si marsikateri s pregosto saditvijo, kakor tudi z v nemarnim ali celo napačnim čiščenjem uničujejo sadovnjake, ki bi sicer dajali premoženje! — Lastniki travnikov premalo gledajo na odvajanje vode ali drenažo. Biserjanski in jamički travniki n. pr. so prenapojeni z vodo, nekateri celo popolnoma uničeni. Res je tega dosti kriva Ščavnica, a z umno drenažo bi se dali travniki za malo vsoto izboljšati, kar bi mnogo izboljšalo živinorejo. — Vobče pa imamo glede letine najboljše nade. Bog daj, da ti upi posestnikom travnikov ne bi

splavali po Ščavnici, pa prehude suše in predolgotrajnega dežja ter „mrzlega cukra“ iz oblakov nas Bog obvaruj! — 2. Narodno-gospodarstveno tudi nekaj napredujemo. G. Žager, posestnik parnega mlina v Biserjanah, je začel s hmeljem. Radovedni smo, kako se bo pri nas to obneslo. Želimo obilnega blagoslova temu novemu podjetju priljubljenega narodnjaka. — Vrli narodni trgovec g. J. Farkaš si je postavil krasno trgovino, da bi poleg njega in gosp. Korošaka stežka sbajal nemškutarski trgovec. Imamo v župniji troje mlinov z žago, Žagerjev, Mariničev v Slapincih in Košarjev v Terbegovcih. Štejemo dve pekariji, Žagarjevo in Kreftovo. Mesarijo imamo na Jamni. Dva slikarja, jamički Košar in Roškar na Kokolajnsaku slikata kapele in lepšata hiše, doma in daleč naokoli. Pipar Ivo Košar dela veselje tobakarjem. Vsakdanjih obrtnikov: krojačev, mizarjev itd. je pa skoro v vsaki vasi dovolj. Torej vidite, da nismo mnogo odvisni od tujih ljudi. Temu se pa čudimo, kako si v tako premožni fari ne omislijo strojev za obdelovanje polja itd., kakor to store murški poljanci. Stroj res stane, a se prihrani z njim dosti delavskih moči, za delavce pa itak slaba gre. Istotako bi še ena parna mlatilnica ne bila odveč (eno ima Žnidarič v Žihlavi). Kar pa ni odobravati, to je preobsežno posekavanje gozdov. Res gre trda za drva in les in za denar, a toliko gozdov v zgolj trgovinske namene pri nas ni. Stakim posekavanjem se bodo polja in gorice izpostavile vremenskim nezgodam, kajti čim rečji so gozdovi, tem gostejša je toča; vrh tega pa kmalu niti za domačo rabo ne bo dovolj leša. Kjer se pa že kaj poseka, naj se z nova nasadi. Po gozdovih in ob zgrajah raste toliko mladih drevesc, hrastov, bukev itd. Ne zane-marite jih, marveč jih čuvajte in gojite; ob gotovem času vam bodo prav prišla. — V Seliščih si g. Lasbacher dela celi „omnibus“, trgovino namreč, kjer lahko prodaj vse, dobiš pa tudi vse; še cementna tovarna je v tem poslopu. Z narodno-gospodarskega stališča bi pozdravljali ta „omnibus“, a vendar nam ne ugaja. Lepa je ta hiša, vsepolno slovenskih in tudi pobožnih napisov je na nji, celo kapelica je prizidana k bramu, v gredah pa stoji veliki križ; a kaj, kaj, ko je pa vse to le, da bi ljudje tem rajši nosili denar tje; notri v bramu je namreč že vse pognusila in poslinila ptujška krota, ki ima s pobožnostjo in narodnostjo vbogomalo opraviti. Pravijo, da je v tem hramu na tucate te nesnage. G. Lasbacher, kaj pa če Vam ta „gnūs“ zidovje spodje! Nedavno Vam je itak že hudo cvrnalo. „Štajerc“ še nikomur ni prinesel trajne sreče. (Konec prihodnjic)

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo v Mariboru, politično društvo za Spodnje Štajersko, priredi dne 28. t. m. svoj občni zbor v Narodnem domu v Mariboru. Začetek ob 3. uri popoldne. Vzpored: I. Govor državnega in deželnega poslanca Robiča o državnem zboru, govor državnega in deželnega poslanca dvornega svetnika dr. Ploja o razmerju med Avstrijo in Ogrsko. II. Poročilo odbora. III. Volitev novega odbora. IV. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Iz šole. Na mariborskem učiteljskem se bo vršil v šolskem letu 1905/6 nčnitičaj za meščanske učitelje. — Začasni učitelj g. Anton Nerat v Šoštanju je napravil v Gorici izpit usposobljenosti za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom.

Poročil se je dne 22. t. m. g. dr. Jožef Rakež, zdravnik v Šmarji pri Jelšah z gđ. Ebnerjevo. Bilo srečno! — Poročil se je g. Vek. Hladek, uradnik Primorske banke na Sušaku, z gđ. Olgo Žižkovo, hčerko dr. Ant. Žižka iz Vojnika. — V Lju-

bljani se je poročil c. kr. davčni pristav v Brezicah g. Fr. Gala z gđ. Pelagijo Cesarjevo.

Odlikovanje. Upokojeni profesor veronauka tržaške c. kr. nemške realke in naš štajerski rojak č. g. Jakob Gomilšak je imenovan častnim konzistorijalnim svetnikom tržaško-koperske škofije.

Mariborske novice. Hlapec F. Resch v Mariboru je dobil zaradi nenravnosti dve in pol leta težke ječe.

Posilinemški Cafuta, sin veleposestnika Cafuta iz Drave pri Ptuj, se je seznanil dne 27. aprila t. l. v Mariboru z neko slaboznano žensko po imenu Josipina Herzer iz Gradca. Ker je imel preveč denarja, začel je z njo popivati po gostilnah. V zahvalo zato mu je pa Herzer ukradla mošnjo s 600 K. Pri obravnavi dne 18. t. m. je bila zaradi tega obsojena na tri leta težke ječe.

Nedeljski počitek. Štajerska namestnija v Gradcu je z odlokom od dne 16. maja izdala nova določila glede nedeljskega počitka v trgovski hobotih, ki omejujejo nedeljsko delo: Peki smejo delati najdalje do 10. ure popoldne in delo začeti zopet ob 10. uri zvečer. Slaščičarji, medicarji smejo izdelovati blago ob nedeljah od 6. ure zjutraj do 1. ure popoldne. Prodaja je dovoljena med 16. sept. in 30. aprila ves dan, v ostalem letnem času pa od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne in od 4. do 7. ure zvečer. Mesariji po vsej deželi, izvzemši Gradec in Maribor, od 5. ure zjutraj do 10. ure popoldne. Pobjati živino je ob nedeljah prepovedano. Briveem je ob nedeljah dovoljen posel od 6. ure zjutraj do 12. ure opoldne. Trgovine so v Mariboru odprte od pol 7. do pol 11. ure popoldne, v krajih z nad 6000 prebivalci, Celje, Trbovlje itd. od 6. ure zjutraj do 11. ure popoldne. Po krajih, kjer nimajo 6000 prebivalcev, je posel v trgovinah dovoljen ob nedeljah od 6. ure zjutraj do 12. ure opoldne; v krajih, kjer se vrši božja služba, morajo med mašo biti trgovine zaprte. — Ta naredba je bila že minulo nedeljo v veljavi.

Vinarji in sadjarji ter viničarji, pozor! Od 19. do 24. junija se bo vršil na mariborski vinarski in sadjarski šoli poletni tečaj za vinarstvo in sadjarstvo. Tečaja se lahko udeleži 40 oseb. Prošnje za sprejem se naj pošljejo do 1. junija ravnateljstvu šole. Istočasno se vrši tudi viničarski tečaj, katerega lahko obiskuje 20 oseb. Natančnejši pogoji so razvidni iz razglasa med inserati v zadnji številki.

Svojega novorojenega otroka je vrgla v Dravo. 22 letna Marija Caf, posestnikova hči pri Sv. Juriju ob Ščavnici, se je v ponedeljek, dne 22. t. m. sama javila sodišču v Mariboru, da je dne 16. t. m. svoje dete ženskega spola, katero je porodila ob cesti blizu Slap, takoj po porodu vrgla v Dravo. Svojo krivdo opravičuje s tem, da so jo doma črtili radi tega, ker je bila v blagoslovljenem stanu in jo slednjič zapodili od hiše. Ker se pa ni upala rediti otroka, ga je vrgla v Dravo. Zdaj jo je slaba vest gnala pred sodnika.

Slivnica pri Mariboru. V naši okolici so se pred kratkim pogosto pojavljale tatvine. V noči na 18. t. m. je bilo pokradeno pri trgovcu Loh in oskrbniku Zwettlerju. Sumilo se je, da krađejo cigani. Tudi iz Jeloveca pri Kamnici je prišlo poročilo, da so pokradli cigani pri posestniku Hladeju in Siraku. Orožništvo je slednjič prijelo ciganko Terezijo Kokoš, pri kateri so našli večji del ukradenih rečij. Ciganom se je posrečilo uiti.

Nagloma umrl je v Gradcu mizar Mat. Podrošan iz Dobruše. Dobili so ga mrtvega v postelji.

Za slaboumnega so spoznali tehnika Fr. Pleschintschnika, ki se je ustrelil v Poljčanih in potem pri sodnji izpovedal, da ga je nekdo oropal. Prepeljali so ga v Feldhof.

Sv. Ilj v Slov. gor. Lepe razmere so na nemški šoli! Kako se trudijo za te ljube

otroke — ne morebiti, da bi se kaj naučili, temveč, da imajo veliko prostega časa. Zdaj imajo šolo zaprto že drugi teden. Med otroki so našli neko nalezljivo bolezen — in hajd z njimi domu! Čudno je pa to, da na slovenski šoli ni te bolezni in se pouk po navadi nadaljuje. Ali je nemška šola vsa okužena? Ali kje tiči vzrok? Zakaj pa slovenske šole ne zaprejo? Neumni stariši slovenski, ki imate otroke v taki šoli, ali še ste vedno slepi?! Sliši se, da bomo v kratkem zopet volili, zdaj samo v I. razredu!

Šentiljska „kobača“ poka. Minulo soboto se je vršil v Mariboru nemški shod, na katerem je znani Girstmajer napadel vodstvo „Südmarke“ zaradi zidanja nemške kobače v Št. Ilju. Rekel je, da stane stavba 20.000 goldinarjev, da pa je tako nerodno zidana, da nihče noče v njo zahajati. Gostilničar niti ne more najemnine plačati. Vsa reklama nič ne pomaga! Ko bi bila kobača zidana pri železniški postaji, bilo bi veliko boljše. Nemci so pri zidanju te kobače gotovo računali na Slovence, da bodo ti obiskovali gostilno. Toda od šentiljskih Slovencev ni nobeden tako neumen, da bi zahajal v to gostilno, ko pa imajo izvrstne slovenske gostilne na razpolago. V Št. Ilju so zavedni Slovenci, ne pa nemčurske šleve!

Radeckijev junak umrl. Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. se nam poroča: V občini Zagorec je umrl 8. t. m. po dolgotrajni, mučni bolezni Janez Tikvič, imejitelj zlate kolajne I. vrste za hrabrost. Rajni je bil rojen od tu pristojnih starišev v Jarenini dne 24. junija l. 1821. V vojski z Lahi l. 1848. se je tako hrabrega izkazal, pregnal je namreč s tremi možmi cel oddelek Lahov, da ga je odlikoval slavni vojskovodja Radecki z zlatim križem I. vrste. Gospod župnik so mu govorili lep nagrobni govor. Bodi mn lahka domača zemljica, katero je tako hrabro branil.

Pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. je obolelo mnogo otrok na ošpicah.

V Ljutomeru je umrl dne 22. t. mes. ondotni nemški odvetnik dr. J. Namesnig.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Že davno zaželjena uravnava Pesnice lepo napreduje; delo se izvršuje jako vestno. Te dni se v občini Cvetkovci in Osluševci dogotovi eden izmed najvažnejših prekopov ter se Pesnici izroči spet en del novega toka. Povodom te otvoritve priredi vodstvo uravnave svojim delavcem svečanost dne 28. maja t. l. popoldne po večernicah na vrtu gosp. J. Kovačeca v Osluševcih. Istotako vabimo vse prijatelje k obilni udeležbi, da se skupno poveselemo čina, ki je spet en korak v našem gmotnem napredku. — Občani.

V Poljčanih je odprl trgovino z mešanim blagom narodni trgovec g. Franc Vodenik. Priporočamo ga vsem zavednim Slovincem. Svoji k svojim!

Lešnice pri Ormožu. Umrla je nenadoma Urša Kociper, rojena Šaruga v 74. letu. V nedeljo, dne 14. t. m. je bila pokojnica še pri sv. maši, opravila postno spoved ter zvečer še skuhala svojim večerjo in z njimi večerjala. Ob 9. uri se je vlegla in mirno zaspala v Gospodu. Bila je v obče priljubljena in spoštovana. Blag nji spomin!

Notarijat v Gornji Radgoni. Narodni naši nasprotniki so si izmislili zopet nov udarec. Okrajni odbor gor. radgonski in obč. zastop mesta Radgone sta poslala na ministrstvo prošnjo, naj se notarijat v Gor. Radgoni odpravi. Ves okraj šteje okoli 13.000 prebivalcev. K notarju v Gor. Radgoni pa so hodile tudi stranke iz ljutomerskega in lenarškega okraja, posebno pa slovenski kmetje iz radgonskega okraja, ki nočejo plačevati tolmača nemškemu notarju v Radgoni. Toda znani Wratschko meni, da notarja ni treba. To bi bila za nas škoda v narodnem in gospodarskem oziru. Notarja ne plačajo ne država, ne dežela, ne občine, marveč stranke same, ki bi morale hoditi v druge okraje, ako se opusti notarijat v Gor. Radgoni. Da je to storil okr. načelnik Wratschko, se toliko ne čudimo, pač pa, da se